

rozsévač rozsievač

9

SEPTEMBER
ZÁŘÍ

Časopis Bratrské jednoty baptistů pro šíření Dobré zprávy

ZASADENÍ V DOME BOŽOM

Vďačnosť aj v dnešnej dobe?

Spolužitie v spoločenstve zboru

Cirkev ako Božia rodina,
kde sa učíme žiť spolu

„Hovorte každý pravdu svojmu blížnemu, vo svojich bránach nastolujte pravdu“ (Zach 8, 16 - 17).

50. VÝROČÍ POSTAVENÍ MODLITEBNY SBORU BRATRSKÉ JEDNOTY BAPTISTŮ V CHEBU

Den 16. 10. 2022 byl pro náš sbor významný a slavnostní. Sešli jsme se, abychom chválili Pána a děkovali Mu za milost, že si před 50 lety použil naše příbuzné, bratry, sestry a přátelé ke stavbě naší modlitebny. Stálo za tím mnoho úsilí, modliteb, práce a Boží pomoci. Dnes jsme za to velice vděční a rádi si krátce připomeneme začátky a okolnosti stavby této naší modlitebny.

„Překonalí všechno naše očekávání, dali sami sebe předně Pánu a z vůle Boží také nám“ (2 K 8, 5). Slova apoštola Pavla ke sboru v Korintu jsou o věřících v Makedonii, o jejich bohaté štědrosti, s jakou pomáhali bratřím v Judsku. Apoštol Pavel píše, že může dosvědčit, jak dobrovolně dávali podle své největší možnosti, ale i nad možnost. Nebyli vyzváni k této pomoci, ale když se dozvěděli o její potřebě, tak s naléhavostí prosili apoštolu, aby se jí směli zúčastnit.

Když si připomínáme 50 let od otevření této naší krásné modlitebny 27. 10. 1972, léta, která tak rychle uběhla, myslíme na všechny, s jejichž pomocí, v jejich volném čase, byla modlitebna postavena. Nebyla však postavena jen tato modlitebna, ale také kompletně zrekonstruován sborový dům se sálem pro shromažďování, bytem pro kazatele, místnostmi pro děti a mládež, zakoupeny a zrekonstruovány domy na modlitebny na sborových stanicích v Libě, Sokolově a Kraslicích. Většina z nich už není mezi námi, ale můžeme říci, že tito bratři a sestry byli jako ti Makedonští, kteří nejprve dali sami sebe Pánu a pak i to, co měli. Byli to rodiče, prarodiče a další příbuzní nás, kteří jsme byli v mládeži, dorostu nebo ještě v nedělní besídce. Mnoho toho neměli, ale udělali to podstatné - dali sami sebe, své srdce Pánu. Nedívali se na okolnosti, jestli to bude možné, na nedostatek stavebního materiálu, peněz, na situaci, i když to bylo období záblesku Pražského jara roku 1968, který stavbu umožnil a dával naději do budoucna, které však nebyly naplněny.

Možná také v sobě měli něco z generací našich předků. Snad každá z nich se podílela na stavbě modliteben a kostelů, tam, kde žili. Po vyhlášení Tolerančního patentu r. 1781 císařem Josefem II, který povoloval také vyznání evangelické, začaly stavby evangelických modliteben a kostelů ve středních Čechách. Na nich se podíleli i ti, kteří pak později patřili mezi osídlovatele území Banátu a zakládali obec Svatá Helena v nynějším Rumunsku. V období 1. 5. 1786 – 3. 11. 1787 byla např. postavena za jejich účasti evangelická modlitebna helvétského vyznání v Soběhrdech u Benešova. Další stavbou

našich předků byl kolem roku 1895 evangelický kostel na Svaté Heleně, ve kterém se nyní schází český baptistický sbor. Dále v roce 1937 byla započata stavba nové modlitebny českého baptistického sboru na Svaté Heleně. K tomu cituji slova tehdejšího kazatele sboru na Sv. Heleně br. Václava Černíka (1893–1975): „V roce 1937 jsme postavili novou modlitebnu, ve které mnozí našli to, čehož nenalezli v tomto světě – pokoj duše a mír. A že naše srdce byla ochotná, slavili jsme 28. září téhož roku otevření modlitebny. To byla pro nás velká radost.“ Vzpomeňme i na stavbu české baptistické modlitebny v Saenz Pena, provincie Chaco, Argentina, kam ve 20. a 30. letech minulého století odešli někteří bratři a sestry, naši příbuzní, ze sboru na Svaté Heleně.

Stavba modlitebny v Chebu byla završením dlouholetého hledání, úsilí o vlastní modlitebnu již od založení sboru 31. 12. 1948, kdy se konalo první shromáždění za účasti asi 50 přítomných v domě v Mánesově ul. č. 47. Sbor se shromažďoval pak také v domě na dnešním náměstí Krále Jiřího z Poděbrad, vedle hotelu Hvězda a v domě u nádraží, dnešní ul. Svobody č. 57. Hledaly se různé možnosti získání vhodných objektů ke koupi a rekonstrukci na modlitebnu, ale nebyl k tomu získán souhlas úřadů.

Stavbu modlitebny v Chebu a její okolnosti popsal ve zprávě k 40. výročí založení sboru br. Petr Jelínek (23. 8. 1930–18. 12. 1999), tehdejší člen vedení sboru a jeho laický kazatel. Je to i vzpomínka na něj a jeho práci ve sboru, ve které mu byla velkou pomocí jeho manželka, která je dnes mezi námi:

„Rok 1965: Znovu se usilovně jedná o obsazení sboru kazatelem. Br. František Kolařík se hlásí do duchovní práce na plný úvazek. V Aši byl zakoupen dům pro modlitebnu v Tábořské ul. č. 9. V Chebu se jedná o koupi domu v Jakubské ulici, bez výsledku. Státní souhlas ke službě Božím slovem dostali bratři Petr Jelínek a Alois Sauer. Dne 23. 3. 1965 byly povoleny kazatelské stanice v Sokolově a v Libě u Chebu. Tento rok se také uskutečnil 14denní autobusový zájezd na Svatou Helenu v Rumunsku.

Rok 1966 začal pro náš sbor radostněji a to tím, že po 14 letech, kdy byl sbor bez kazatele, dostal dne 1. 2. 1966 br. Štěpán Křivánek (12. 11. 1930–8. 10. 1999) státní souhlas ke službě kazatele. V tomto roce byla povolena kazatelská stanice v Kraslicích. Byla ustavena čtyřčlenná komise, vedená br. Petrem Jelínkem k vyhledání objektu pro modlitebnu. Bez výsledku bylo 11 krát jednáno na úřadě. Byla podána žádost o přidělení kostela v Palackého ulici, ale také bez výsledku. Začalo se duchovně pracovat v Kadani a v Pruněřově.

Rok 1967: Br. František Kolařík byl zvolen kazatelem pro sbor v Kroměříži a místo něj v Aši nastoupil br. Vladimír Vacek. Znovu bylo jednáno o přidělení parcely pro stavbu modlitebny, ale bez výsledku.

Rok 1968 byl rokem velkého významu. Začali jsme jednat o koupi domu v Libušině ul. č. 4, v místě dnešní modlitebny. Tentokrát celá věc nabrala ten správný směr a rychle došlo k dosažení cíle. Tento rok jsme si připomněli 20 let trvání sboru v Chebu a to ve dnech 22. a 23. června. Tato slavnost byla v kostele církve evangelické a přítomni byli kazatelé Jan Ríčař, Vladislav Mareš, Karel Buba, Vilém Jersák a Fr. Kolařík. Zprávu za období 20 let podal br. kaz. Štěpán Křivánek, který uvedl, že během těchto 20 let uvěřilo a bylo pokřtěno 107 duší, ze sboru odstěhovalo 36 členů, o výstup ze sboru požádali 2 členové a 12 členů zemřelo. Přes tyto úbytky sbor vzrostl na 199 členů. Bratr kaz. Štěpán Křivánek vyučuje náboženství na školách v Chebu a v Aši. Rozvíjí se práce ve Třech Sekerách u Mariánských Lázní a v Kadani. Probíhá zápas o čistotu učení ve sboru.

(Předneseno při slavnosti 50. výročí otevření modlitebny v Chebu 16. 10. 2022)

Václav Černík

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 6

ÚVODNÍK ZASADENÍ V DOME BOŽOM

Témou tohto čísla Rozsievачa je „**Cirkev ako Božia rodina, ktorá spolu nesie bremená**“. Rád by som v tomto úvodníku uviedol niekoľko dôvodov, prečo verím, že v cirkvi máme svoj duchovný domov a prečo som presvedčený, že je to Boží model života v Božej rodine (aj keď sa často správame ako sluhovia a nie ako synovia).

Ti, čo sú zasadení v dome Hospodina, budú prekvitať na nádvoriach nášho Boha. Aj v šedinách prinesú plody, zostanú svieži a čerství, aby hlásali, že Hospodin je priamy, je mojou skalou, nepravosti v ňom niet (Žalm 92, 14).

1. Tu som doma. Tu som naozaj „ZASADENÝ“, zakorenený v konkrétnych vzťahoch s konkrétnymi ľuďmi. V tomto spoločenstve čerpám, ale aj dávam. V tejto atmosfére domova budujeme dom (cirkevný zbor) ako synovia. Pokiaľ takáto atmosféra nie je, správame sa ako sluhovia (zamestnanci, návštevníci, príživníci, zloději, cudzinci), ktorí slúžia (prichádzajú) len kvôli službe samotnej a chýba im väčšia vízia domu – vzťah k nemu – identita.

2. Tu zdieľam srdce. Zdieľame svoje srdce (ako otcovia alebo synovia) – prijímame a odovzdávame prirodzenú víziu, svoje povolanie, dary... **„PREKVITÁME na nádvoriach nášho Boha**. A úspechy iných vnímame ako svoje vlastné. Pokiaľ toto chýba, správame sa ako sluhovia, ktorí nie sú motivovaní víziou a ktorých úspech nikto neoцени – bude to len ich vlastný úspech (prospech).

3. Tu je moja rodina. Vnímam ľudí v cirkevnom zbore ako časť mojej rodiny. Patria do môjho života a ja patím do ich života. Žijeme spolu ako rodina. Vytvárame prostredie rodiny – kráľovstvo vzťahov. Ako otcovia alebo synovia sme vždy zameraní na rodinu, vzťahy, ľudí... Preto sem chodí aj moja fyzická rodina. **„AJ V ŠEDINÁCH“ ponesú ovocie**. Toto vyjadrenie hovorí o rodine, kde sú všetky generácie – aj tie najstaršie. Ak toto chýba, správame sa ako sluhovia, ktorí sú zameraní na úlohy, službu, oblasť, jednu generáciu či osobný prospech...

4. Tu som otvorený a slobodný. Vytvárame prostredie otvorenosti a slobody hovoriť o svojich slabostiach a chybách – sami to robíme – sme transparentní. Paradoxne práve toto spôsobí prostredie milosti – pravdy – lásky. Práve domáca sloboda Božích detí spôsobí, že **zostaneme „SVIEŽI A ČERSTVÍ“**. Ak toto prostredie chýba, potom nie sme slobodní hovoriť o svojich slabostiach – a budeme hovoriť o slabostiach druhých, budeme kritickí a súdiaci – odsudzujúci. Lenže takto úplne strácame sviežosť. Naopak, zakúšame „ubitost“ a zákonníctvo.

Michal Kevický,
kazateľ zboru Viera BJB v Bratislave

POKRAČOVANIE NA STR. 5

Predseda redakčnej rady: Ján Szöllös Šéfredaktorka: Marie Horáčková, e-mail: majka1.horackova@gmail.com, Tel. č.: +420 734 596 635. Redakčná rada: E. Pribulová, D. Jersáková, M. Jersák, Grafické spracovanie: Maroš Kohút Jazyková a redakčná úprava: J. Čihová, M. Horáčková, E. Pribulová Redakcia/administrácia: Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava, Slovenská republika Tel.+421 903 311 822, e-mail: rozsievac@baptist.sk Vychádza 11-krát do roka SR: Cena výtlačku: 26,- € za rok (2,40 €/kus). Účet v SR: IBAN SK35090000000011489120, do poznámky napísať meno odberateľa. Var. symbol: 888. Objednávky SR: Bratská jednota baptistov v SR, Súľovská 2, 521 05 Bratislava, e-mail: rozsievac@baptist.sk ČR: Cena výtisku: 650,- Kč na rok (59,10 Kč/ kus). Účet v ČR: Česká spořitelna Praha, č.ú. 63112309/0800, do poznámky prosím napísať adresu sboru a jméno osoby, která objednávku zasílá. Var. symbol: 911840. Objednávky ČR: BJB, výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14, 140 00 Praha 4, e-mail: iveta.prochazkova@baptist.cz Odber v zahraničí/ platby zo zahraničia: Predplatné: 26,- € za rok + aktuálne poštovné 24,- €. Názov účtu: Bratská jednota baptistov v SR, číslo účtu: IBAN SK35090000000011489120, SWIFT: GIBASKBX Názov banky: Slovenská sporiteľňa, a.s. Adresa banky: Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, Slovenská republika. Výroba: Bittner print s. r. o., Bratislava SSN 02316919 – MK SR 699/92 Poznámka: Zverejnené články nemusejú vyjadrovať názor redakcie. Všetchny články prechádzajú posouzením Redakčnej rady a ne všetky sú uverejnené.

OBSAH

50. výročí postavení modlitebny sboru Bratrské jednoty baptistů v Chebu	2
Zasadení v dome božom	3
Cirkev jako Boží rodina, kde se učíme žít spolu	4
Začneme od stupnic	
Zasadení v dome božom	5
Rozhovor s kazateľom Jozefom Michalcom zo zboru Ekklesia Košice	6
Občianska angažovanost kresťana ako dôležitá súčasť lásky k blížnemu	8
Historie sborů Velká Bíteš, Lípová (dnes Lípová) a Brno-Husovice	9
Mojžiš (Bojí sa, že nie je dost dobrý)	10
Pozdravy z Papuy Novej Guiney	12
Verná v pohode aj v nepohode	13
Spolužitie v spoločenstve zboru Vďačnosť aj v dnešnej dobe?	15
S Ježišom v kuchyni	17
Napriek zúfalstvu začala opäť tvoriť	18
Božie slovo a ja Survival a Boží wifina	19

„Toto sú príkazy, ktoré máte zachovávať: Hovorte každý pravdu svojmu blížnemu, vo svojich bránach nastolujte pravdu, právo a pokoj, nech nik nezmyslí vo svojom srdci zle proti svojmu blížnemu a nemilujte krivú prísahu, lebo toto všetko sú veci, ktoré nenávidím, znie výrok Hospodina“ (Zach 8, 16 – 17).

„Konejte toto: Mluvte každý svému blížnemu pravdu. Vynášajte ve svých bránach pravdu a pokojný soud. Nezamýšľajte nikdo ve svém srdci proti blížnemu nic zlého. Nelibujte si v krivé přísaze. To všechno nenávidím, je výrok Hospodinův“ (Za 8, 16–17).

„Nič nerobte z ctižiadostivosti ani pre márnú slávu, ale radšej v pokore pokladajte iných za vyšších od seba a nevyhládavajte každý iba svoje záujmy, ale aj záujmy druhých. Zmysľajte medzi sebou tak ako Kristus Ježiš“ (Flp 2, 3 – 5).

„V ničem se nedejte ovládat ctižádostí ani ješitností, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe. Každý at má na myslí to, co slouží druhým, ne jen jemu. Nechtě je mezi vámi takové smýšlení, jako v Kristu Ježiši“ (Fp 2, 3–5).

CÍRKEV JAKO BOŽÍ RODINA, KDE SE UČÍME ŽÍT SPOLU

Při pohledu na téma tohoto čísla Církev jako Boží rodina, kde se učíme žít spolu, a biblické verše, jak je čteme na této stránce vlevo, mně přichází na mysl prostředí, ve kterém se většina z nás pohybuje velmi často – silniční provoz. A to at jsme v roli chodce, cyklisty nebo řidiče motorového vozidla. I zde se vlastně učíme žít spolu.

A teď si představ, že budeš na silnici v našem městě nebo v naší zemi zcela sám. Můžeš jet v obci libovolnou rychlostí, na křižovatce na červenou, přejíždět dvojitou plnou čáru, nebo jet v protisměru – prostě můžeš jet, jak chceš. V tom případě už bychom nepotřebovali žádná pravidla silničního provozu. Ale protože to tak není, je nás zde mnoho, musí zde být řád, k čemuž napomáhají předpisy a pravidla. A ta nám v prvé řadě pomáhají, chrání nás, i když nás vlastně omezují, ale je to pro naše dobro. Prostě nemohu jet, jak chci. A podobně i církev. To není jediný člověk, je nás mnoho. Je to společenství, a navíc společenství Božích lidí. Ani zde si nemohu „jet, jak chci“.

Ale my se můžeme občas chovat – nebo se prostě chováme – v církvi (ve sboru) podobně jako na silnici. Bezohledně, sobecky se chceme prosadit, ti druzí a jejich potřeby nás moc nezajímají, nemáme pochopení a trpělivost pro slabší, někteří nás otravují a překážejí nám. Nezajímá nás společný cíl pro všechny, tj. bezpečně a v pokoji dojet do cíle.

A přitom, Bůh nám dává společenství církve jako svůj dar. Dává nám tuto rodinu, do které nás uvedl z milosti a zapojil nás, když jsme se stali jeho dětmi, abychom zde žili k Jeho slávě a šířili Jeho evangelium. Dává nám duchovní sourozence, které jsme si nevybrali (podobně jako v rodině), ale i oni jsou Božími dětmi (stejně jako i my), a to na základě Božího milosrdenství a odpuštění, které například ukázal Ježiš v přístupu k ženě, kterou chtěli „ti zbožní“ kamenovat (J 8).

CO S TÍM DNES?

Jsem skutečně přítomen v církvi – v této Boží rodině? Zajímá mě to, těším se z toho,

jestli jsem zde naplno nebo jen okrajově či vzdáleně? Umím se přizpůsobit a dávat zájmy společenství nad své vlastní nebo se snažím prosadit sebe? Přijímám druhé v lásce, beru na ně ohled a upřednostňuji je, i když jsou jiní v přístupu k Bohu, ve službě Jemu i ve způsobu života obecně? Odpouštím jim, jako Kristus odpustil mně? Mám pochopení a trpělivost se slabšími? Umím přijmout bratrské napomenutí v lásce i kázeň?

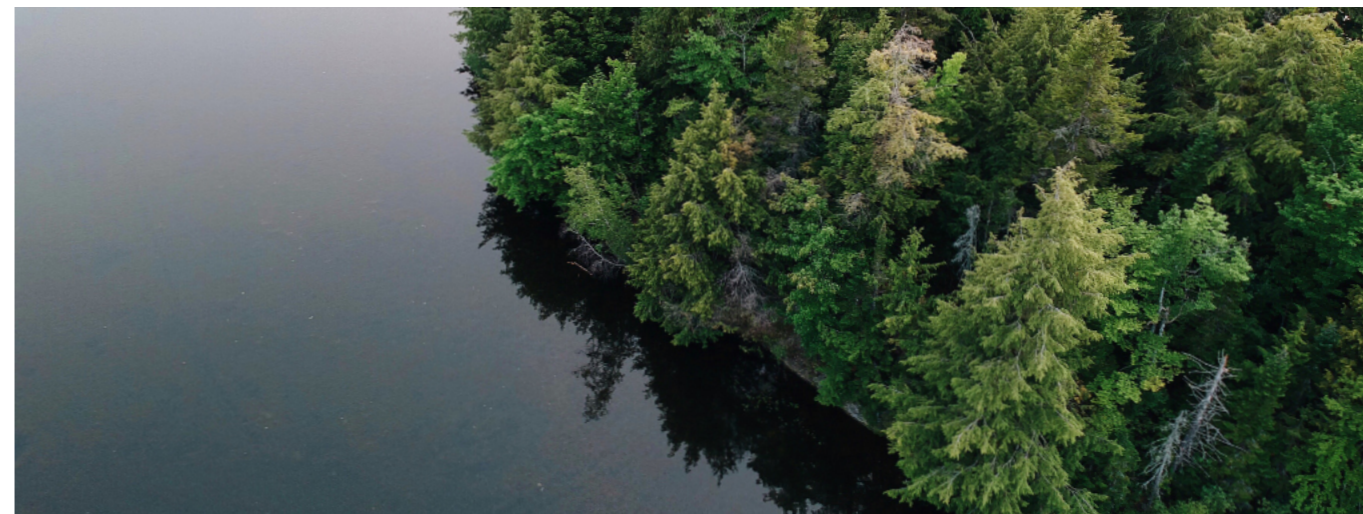
ZAČNĚME OD STUPNIC

„Ježiš, časné ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel z domu; odešel na pusté místo a tam se modlil“ (Mk 1, 35).
Irlský flétnista James Galway je i dnes stále jednou z hvězd světa klasické hudby. Vraťme se však o několik let nazpět. Vypráví se, že když se mu blížila padesátka, začal svůj dosavadní život bilancovat. Přemýšlel prý, zda na stáří, i když bude stále slavný, bude stále tak dobře hrát! Úplně ho děsila představa, že by v pozici slavného, hrál špatné koncerty. A tak se rozhodl, že s tím něco „provede“. Začal trénovat několik hodin denně. Ale jinak než si může myslet i ne jeden současný hudebník. James Galway začal svoji proměnu hraním stupnic. A právě ono zjištění v jak špatné formě v tomto směru je, byl největší šok jeho života. Jak v jednom rozhovoru řekl: „Uměl jsem hrát koncerty a různé skladby. Ale obyčejné stupnice byly pro mě těžké a nesouvislé tón od tónu.“ Zkusme si to představit: Slavný mistr flétnista začal po slavných letech práce znovu od stupnic!

A co my dnes v té duchovní rovině?

Všimněme si v našem dnešním textu Ježiše Krista. Ač Pán všeho a všech, který měl právo na velké a nedosažitelné věci, nezapomíná na důležitost svých základů. Ve svém vztahu se svým nebeským Otcem je má v pravidelné patrnosti. Čas s Bohem o samotě byl v Ježišově životě zcela zásadní. Dnes jsme četli, že si neváhal přivstát a časné ráno, ještě za tmy odcházal, aby o samotě vyhledával blízkost Boží tváře. Věděl totiž, jak důležité je ono cvičení obyčejných „stupnic“. Tento Kristův vzor chce dnes dovést i nás k následující otázce: Začínáme každý den s Bohem? Vnímáme vůbec tuto potřebu i po dlouholetém životě na cestě víry? Toužíme plnit Jeho vůli v každé situaci? Jsme závislí skutečně na Jeho síle? Měli bychom. Učedník se od svého Mistra přece učí a nevzdaluje se nikdy až příliš od prapůvodních základů. Podle jeho jednání velmi lehce poznáte, u koho se tzv. „vyučil“. Nebojme se proto (bude-li to nutné) vrátit se zpět ke cvičení „obyčejných, počátečních stupnic“. Vždyť chceme-li být pevní, neoblomní a vítězni jako náš Pán, pak se bez Jeho základů neobejdeme.

Alois Boháček

POKRAČOVANIE ZO STR. 3

ZASADENÍ V DOME BOŽOM

Prečo som presvedčený, že je to Boží model života v Božej rodine (aj keď sa často správame ako sluhovia a nie ako synovia).

5. Tu môžem dôverovať. Budujeme atmosféru – vzťah dôvery. Syn prirodzene ctí otca a dôveruje – prijíma výchovu a vedenie. Dôvera medzi nami spôsobí, že aj niekoľko desiatročí *zostaneme spolu* „ZASADENÍ AŽ DO ŠEDÍN“ a že spolu „PRINESIEME OVOCIE“. Tu dôverujem a snažím sa byť dôveryhodný. Ak toto nie je, namiesto synov sme tu len ako sluhovia, ktorí majú tendenciu podozrievať, ísť vlastnou cestou, vzpievať sa...

6. Tu sme doma. Vytvárame jedinečné – špecifické rodinné prostredie – doslova s jedinečným „jazykom rodiny“. Synovia hovoria v prvej osobe množného čísla – zmysľajú komunitne – rodinne. Slová „AJ V ŠEDINÁCH“ hovoria o rodine, kde je ovocie otcov a matiek: jedinečná a plodná rodinná atmosféra. Toto je miesto, kde ľudia „PRINESÚ OVOCIE“. Ak to tak nie je, potom namiesto synov sme tu len ako sluhovia, ktorí hovoria v prvej osobe jednotného čísla, bojujú za svoje vlastné pravdy a práva a používajú vlastnú terminológiu. Už to potom nie je rodina, kde sa veci rodia a kde ovocie dozreje.

7. Tu žijem svoju víziu. Zdieľame svoj život a víziu – odovzdávam seba samého. To znamená, že cirkevný zbor má víziu, vie o nej, žije pre ňu, nasleduje ju. Tu je možné sa pridať k Božiemu povolaniu. Preto aj jedného dňa ľudia „PRINESÚ OVOCIE“. Ak tu však „nie sme doma“, potom máme každý svoju vlastnú víziu a tendenciu „odísť z domu“.

8. Tu je Boží dom. Stavíme dom Boží – rodinu Božiu – cirkev Božiu. Nie je to len o teológii, zbožnosti, názoroch, ľudoch v zборе! Je to o Bohu. Len vtedy zostaneme Božím domom. Tu sme *zasadení* „V DOME BOŽOM“. Synovia potom privádzajú svoje deti – novo obrátených do tohto domu k Bohu. Ak to tak nie je, potom sme tu len ako sluhovia a privádzame novo obrátených k sebe samým alebo k programom...

9. Tu ide o ľudí. Sme zameraní na ľudí. Nejde na prvom mieste o našu kultúru, program a aktivity. Písmo hovorí: **A tak IDTE, ČINTE UČENÍKMÍ všetky národy, krstiace ich vo meno Otca**

i Syna i Svätého Ducha, učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta (Matúš 28, 19). Sme nastavení zoznamovať sa s novými ľuďmi. Synovia nepotrebuju vonkajšie potvrdenia a tiež sa zameriavajú na ľudí (stávajú sa postupne otcami). V Božom dome „NA NÁDVORIACH NÁŠHO BOHA“, totiž *kvitneme*. Boh chce mať tieto nádvorie naplnené ľuďmi. Ak to tak nie je, potom sa správame ako sluhovia, ktorí dbajú na svoj vzhľad, reputáciu a odvodzujú svoju hodnotu od ľudí – od ich prijatia a toho, ako vyzerajú – a takto zostávajú zameraní na seba samých.

10. Tu som úprimný. Vytvárame prostredie otvorenosti, intimity a bezpečia. Zdieľame svoje pocity, zmysľanie, postoje... To vedie aj iných k otvorenosti a úprimnosti. Veď *hlásame*, že „HOSPODIN JE PRIAMY“, je *mojou skalou*, „NEPRÁVOSTI V ŇOM NIET“. *Pri hlásaní tohto posolstva* aj my musíme byť priami a bez nepravostí. Ak to však chýba, potom sme tu len ako sluhovia, ktorí nie sú úprimní, povedia len to, čo iní chcú počuť, budú skrývať svoje pocity, svoj skutočný stav... Takto však budeme kameňom úrazu, pohoršením pre ľudí, prekážkou v tom, aby otvorili svoje srdcia Bohu.

11. Tu naozaj rastiem. Vytvárame veľmi jasné výchovné prostredie – robíme korekcie – hovoríme pravdu v láske, povzbudzujeme a aj napomínáme... Sme povolani rásť v každom ohľade v Krista. Práve cirkevný zbor je tým miestom, kde môžeme rásť, pokiaľ čo len trochu otvoríme svoje srdcia Bohu a ľuďom. V takomto prostredí ako synovia výchovu zvládneme, prijmeme korekciu a naprávanie a dospievame, stávame sa silnejšími, lepšími, múdrejšími... Len takto „PRINESIEME OVOCIE“ *aj v šedinách a zostaneme „SVIEŽI A ČERSTVÍ“*. Ak to však chýba, nesprávame sa ako synovia, ale ako sluhovia, ktorí sa pri korekciách nahnevajú, odmietnu ju, budú hľadať výhovorky, budú vidieť problémy inde a v iných...

12. Tu ide o Božie povolanie. Chceme vidieť v synoch potenciál – hľadáme na to, čo z nich môže byť, vidíme to, k čomu ich Boh povolal. Synovia majú slobodu rásť, robiť chyby, lebo vedia, že sú prijatí a že im niekto verí... Synovia nie sú hotoví, nie sú vyskolení. Hľadáme a školíme povolaných. Nejde nám o programy, a preto nehladáme profesionálov. Ide nám o Božie povolanie v životoch ľudí. Sme *zasadení* „V DOME BOŽOM“. A v dome Božom ide o Božiu vôľu v našich životoch. Ak to tak nie je, potom nepremýšľame a nesprávame sa k ľuďom ako k Božím deťom. Vidíme ich len ako sluhov v cirkevnej organizácii, ktorých chceme mať už hotových, kvalifikovaných, vyskolených. V takomto prostredí cirkiev povoláva vyskolených.

Michal Kevický
Kazateľ zboru Viera
BJB v Bratislave

50. VÝROČÍ POSTAVENÍ MODLITEBNY SBORU BRATRSKÉ JEDNOTY BAPTISTŮ V CHEBU

Rok 1969 začínáme modlitebním týdnem spoločne s jinými cirkvami jak v Chebu, tak i v Sokolově. V květnu došlo k zakoupení sborového domu v Libušině ul. č. 4. Cena 48 480 Kč. Provádí se svépomocí adaptace zakoupeného domu, práce v přízemí domu pro vybudování shromažďovacího sálu stály 25 175 Kč a bylo při nich odpracováno 1592 hodin. Byla zakoupena dílna v Libě, kterou jsme upravili na modlitebnu. Cena 4 120 Kč.

V tomto roce 1969 dochází k osamostatnění sborové stanice v Aši, kde se stává kazatelem br. Vladimír Vacek. V Chebu zůstává 115 členů, 55 dětí a 75 přátel, vyučuje se náboženství ve škole.

V letech 1970–72 panuje stavební ruch na nové modlitebny a na rekonstrukci bytové jednotky a kanceláře sboru. Kolaudace sborového domu byla provedena 21. 5. 1972. Slavnostní otevření modlitebny, na jejíž stavbě bylo odpracováno 24 000 brigádnických hodin, se konalo 20. 10. 1972. I při tomto stavebním ruchu se nezapomíná na duchovní práci sboru. Je založen hudební kroužek dětí, který vede br. kaz. Štěpán Křivánek, slouží se Božím slovem ve sboru i na stanicích. Podali jsme žádost o povolení kazatelské stanice ve Třech Sekerách. Sbor má 121 členů.

Před 50 lety nešlo jen o vlastní stavbu naší modlitebny v Chebu, modliteben na stanicích a opravu sborového domu. Jak bylo zmíněno v citované zprávě, probíhala shromažďování ve sboru v neděli dopoledne a odpoledne, na stanicích, konaly se jarní a podzimní evangelizace jak ve sboru, tak na jeho stanicích, služba pěveckého sboru, hudebního kroužku. Před setkáváním mládeže měl br. kazatel Křivánek krátké modlitební chvíle s těmi, kdo ten večer v mládeži sloužili. Pán Bůh dal milost, že práce zde v Chebu i na stanicích byly dokončeny. Nyní nestavíme novou modlitebnu, ale my sami máme být Božím chrámem, ve kterém Duch Boží přebývá (1 K 3, 16). Připomínáme si s vděčností tu dobu před 50 lety, před stavbou modlitebny i po ní, vzpomínáme na všechny ty, se kterými jsme byli pospolu, naše příbuzné, bratry, sestry i přátele, jejichž pomoc byla významná. Mysleme i na ty, kteří už nejsou mezi námi i z naší tehdejší mládeže. Mysleme i na ty, kteří pracovali na stavbě této modlitebny, byli v našem středu, ale nyní jsou mimo. Zařadme je do svých myslí a svých modliteb. Na stavbě této modlitebny pracovaly všechny generace od dětí po ty nejstarší, bratry, sestry i přátele sboru. Naše vzpomínky, modlitby vděčnosti jsou zaměřeny na ně, na všechny. Pán Bůh si je použil pro své dílo. Jednalo se o vyvrcholení úsilí a dlouholeté práce sboru, který byl dlouhá léta, po nezákonném uvěznění br. kazatele Viléma Jersáka

tehdejšími komunistickými úřady, v červenci roku 1952, bez vlastního kazatele. Dali však sebe i to, co měli, Pánu. Udělejme to také, aby si nás Pán Bůh mohl použít pro práci našeho sboru v dalších letech, k Jeho oslavě.

*(Předneseno při slavnosti 50.
výročí otevření modlitebny
v Chebu 16. 10. 2022)
Václav Černík*

ROZHOVOR S KAZATELEM JOZEFOM MICHALCOM ZO ZBORU EKKLESIA KOŠICE

Stať sa kazateľom je veľké rozhodnutie. Aspoň v mojich očiach. Ako si prežil povolanie do služby?

Pochádzam z ateistickej rodiny, uveril som, keď som mal 23 rokov. Prvých desať rokov som chodil do Cirkvi bratskej, kde som aktívne slúžil v mládeži. Popritom som pracoval v misijnej organizácii Otcove srdce. Celé to obdobie si ma Pán Boh pripravoval, ale ja som to vtedy tak vôbec nevnímal. Po svadbe sme sa s mojou manželkou Miškou rozhodovali, do ktorého lokálneho zboru chceme patriť, kde chceme slúžiť, dávať a prijímať. Miška uverila v Apoštolskej cirkvi, ja v CB, ale rozhodli sme sa ísť k baptistom, aj keď sme tam poznali minimum ľudí, v tom období tam mali nového kazateľa – Daliho Smolníka. Na jednom stretnutí členov Dali oznámil, že zbor začína hľadať druhého kazateľa. V tom momente som veľmi intenzívne vnímal, že to mám byť ja. Keď niekto hovorí, že mu pre niečo horí srdce, tak to bol ten pocit. Nikdy predtým som o tom nepremýšľal a ani po tom netúžil. Pýtal som sa viacerých ľudí, ktorí ma poznajú, čo si o tom myslia. Nikto z nich ma od toho neodhovárал, naopak, povzbudili ma k tomuto kroku. Celý proces od prvého oznámenia až po samotné voľby trval takmer dva roky. Nepochádzam z baptistického prostredia a to vyvolávalo v niektorých ľuďoch otázky, či môžem byť ja – pôvodom ne baptista pastorom v BJB. Ždá sa, že môžem.

Kto z ľudí ťa najviac ovplyvnil na ceste stať sa kazateľom?

Ako som spomínal, pracoval som v misijnej organizácii Otcove srdce. Bevan, zakladateľ a líder organizácie, „niečo“ vo mne videl. On ma oslovil, aby som nechal podnikanie a pripojil sa k nemu, dával mi neustále príležitosti, aby som rástol ako komunikátor a líder. Povzbudil ma, aby som šiel študovať

teológiu, lebo možno raz budem kazateľom, že sa mi to možno raz zide. Dokonca moje štúdium financoval. V tom období sa mi veľmi nechcelo, vôbec som nechcel byť kazateľom, ale šiel som, hlavne kvôli nemu. Dnes som mu za to vďačný. Ďalším človekom bol Andy Stanley, americký pastor v North Point Community Church. Pamätám si, keď som ho počul prvýkrát kázať, bolo to také zaujímavé, jasné, relevantné, praktické. Od neho som sa naučil, že kázeň nemusí byť nudná, dlhá, filozofická.

Kto je tvojím vzorom teraz (kazateľ, učiteľ, filozof v zmysle, od koho rád čerpáš, aké knihy rád čítaš, koho kázne rád počúvaš)?

Andy Stanley, Carmine Gallo – komunikácia
Ed Stetzer, Tim Keller, Dietrich Schindler – zakladanie zborov
John C. Maxwell, Andy Stanley – lídersstvo
Jim Collins, Simon Sinek, Pat Lencioni, IX Marks – budovanie zdravej organizácie
Wayne Grudem – systematická teológia
Donald Whitney – duchovné disciplíny
Henry Cloud - vzťahy

Koľko rokov si už kazateľ a v ktorých zboroch si túto funkciu vykonával?

V košickom BJB som bol pastorom sedem rokov, v Ekklesii som pastorom tri roky.

Čo máš na tejto práci najradšej, alebo čo ti dáva ten pocit, že má zmysel?

Keď niekto uverí v evanjelium, má to zmysel. Keď niekto chce duchovne rásť a ja ho sprevádzam, má to zmysel. Keď vidím ako ľudia, ktorým som pomáhal rásť, pomáhajú rásť druhým, má to zmysel. Keď prídu noví ľudia v nedeľu na bohoslužby a niečo sa ich dotkne a prídu znova a znova, má to zmysel. Keď vidím zmenené životy vďaka Božiemu slovu a Božej moci, má to zmysel. Ako Pavol hovorí – Keď počujem o ich viere v Pána Ježiša a o láske ku všetkým svätým, veľmi sa teším a neprestávam ďakovať Bohu. Lebo len On môže spôsobiť tieto zmeny.

Čo je pre teba najťažšie?

Mnohí dlhoroční kresťania majú veľa informácií, majú poznanie, ale nemeni ich to, nechcú sa meniť. Stratili vášeň pre Krista a Jeho cirkev. S vekom by mala prichádzať zrelosť, ale niekedy vek prichádza sám. Očakávam, že dlhoroční kresťania sa budú venovať mladším kresťanom, budú ich viesť, učenikovať, ale deje sa to len zriedka. Mám skúsenosť, že s novými ľuďmi sa oveľa lepšie spolupracuje, berú Božie slovo vážne a žijú ho. Sú ochotní zdieľať evanjelium so svojimi neveriacimi známymi, obetavo slúžiť a dávať financie pre rast Božieho kráľovstva. Nechcem zovšeobecňovať, ale do veľkej miery je toto moja skúsenosť. Takisto ma mrzí, že to „naj“ z nás – čas, energia, peniaze, odbarovanie, ide pre svet a cirkev sa musí uspokojiť s tým, čo sa zvýši, ak sa vôbec niečo zvýši. To nastavenie mysle v nás – toto pre cirkev stačí.

Mal si niekedy krízu a chcel si si nájsť iné povolanie? Ak áno, čo ti pomohlo zotrvať? Ak by si nebol kazateľ, aké zamestnanie by si mal?

Áno, mal som krízu a vtedy som rozmýšľal o povolani, kde by som o 17.00 zavrel dvere a venoval sa svojej rodine, svojim záľubám a učeníkovo mužov. Ale samozrejme, je tu Božie povolanie. V čase kríz som sa v myšlienkach rád vrátil k jednému

stretnutiu v deň mojej inštalácie za kazateľa. Podišiel ku mne starší muž, Američan, a pýtal sa ma, či si ho pamätám. Vôbec som nevedel, o koho ide. Povedal mi, že pred siedmimi rokmi bol so svojou manželkou v kancelárii Otcovho srdca a rozprával sa s Bevanom a so mnou o našej spolupráci. Počas rozhovoru silne vnímal od Boha, že raz budem kazateľom. Po stretnutí hovoril o tom so svojou manželkou a odvtedy sa za mňa verne modlili. Sedem rokov. A v deň mojej inštalácie prišiel neplánovane do Košíc na bohoslužby. Bol veľmi dojatý, že Boh takto vypočul jeho modlitby, a potom sa mi stratil v dave. Prešlo ďalších pár rokov, kým som ho opäť stretol a mohol sa mu poďakovať. A potvrdiť si, že to vtedy nebola nejaká ilúzia, ale reálny dôkaz, ako Boh zaujímavovo pracuje v našich životoch.

Máš rodinu? Ako to vnímajú a čo je pre nich ťažké?

S manželkou Miškou máme dvoch chlapcov, Dodka a Timinka. Rodina to vníma dobre, lebo si dávam veľký pozor, aby som s ňou trávil dostatok času, a hlavne, aby to bol kvalitný čas. Udržavam rovnováhu medzi prácou, službou a rodinou. Preto na niektoré pozvania a príležitosti hovorím nie. Moja Miška ma veľmi podporuje a pomáha mi, výborne dopĺňa moje slabé stránky. Chlapci si zvykli, že ich tatko ma neštandardnú prácu. Čo bolo ťažké pre manželku – v minulosti to bola malomyselnosť ľudí ohľadom finančného ohodnotenia práce

kazateľa a tiež skutočnosť, že akákoľvek služba manželky kazateľa sa považuje za samozrejmosť, prípadne si ľudia myslia, že by mohla/mala slúžiť viac.

Práca s ľuďmi je vyčerpávajúca. Ako oddechuješ a akú psychohygienu si si našiel?

Okrem času s rodinou veľmi rád čítam knihy, či už beletriu alebo odbornú literatúru. Momentálne najviac študujem knihy o zakladaní zborov, lídersťve, učeníctve. Minulý rok ma zaujali knihy o holokauste a knihy od najlepších židovských autorov. Tento rok ma

zaujal autor Amor Towles a životopisy známych ľudí, už mám na stole pripravenú kôpku. Okrem toho rád behám, pustím si pritom nejaký dobrý podcast a popri behu premýšľam, a tiež si rád zahrám akýkoľvek šport s mojimi synmi. Keď si mám pozrieť nejaký šport, tak je to určite americký futbal, som jeho veľký fanúšik.

Čo je pre teba ako kazateľa v týchto dňoch najlepšie a najťažšie?

Najlepšie: 1. Som v Ekklesii poženovaný a obklopený ľuďmi, ktorí milujú Pána Ježiša, chcú rásť, slúžia druhým, sú obetaví. 2. Prichádzajú noví ľudia do zboru. 3. Stretávam ľudí, ktorým záleží na zakladaní nových zborov na Slovensku, chcú pomôcť a pritom na Slovensku nikdy neboli. Najťažšie: Keď zakladáte nový zbor na Slovensku, ste v mnohých ohľadoch pionieri, idete v podstate nevyšliapanou cestou, na mnoho vecí musíte prísť sám. Preto je kľúčové mať dobrý tím, byť v kontakte so skúsenými zakladateľmi zborov na Slovensku aj v zahraničí, ktorí vám rozumejú a vedia vám poradiť, mať nejaký partnerský zbor, ktorý vám pomáha finančne a modlí sa za vás.

Rozhovor viedol Ján Szöllös

OBČIANSKA ANGAŽOVANOSŤ KREŠŤANA AKO DÔLEŽITÁ SÚČASŤ LÁSKY K BLÍŽNEMU

Viac, ako päť rokov sa pohybujem aj „v politickom zákulisí“. Stretávam sa s kresťanmi vo vrcholovej i regionálnej politike bez ohľadu na ich vierovyznanie, politické tričko či národnosť. Svoje poslanie vnímam nasledovne: **modliť sa a povzbudzovať k láske a dobrým skutkom kresťanov slúžiacich Bohu i spoločnosti zároveň**. V tomto článku zhrniem svoje porozumenie Písma, pozorovania a postrehy súvisiace so spravovaním spoločnosti. Mám nádej, že čitateľov podnietim k modlitbám, správnym otázkam i zodpovednému hľadaniu odpovedí na ne. Čo sa týka rozsahu odpovedí, niektoré sa dajú vyjadriť jedným biblickým veršom, iné názvom témy, ktorej vykladáči Písma venujú viaceré biblické hodiny. Ja som dospel k týmto záverom:

1. Ako kresťania sme povolani s Božou pomocou hľadať v Písme zjavenú pravdu a dobro. Pravdu a dobro máme milovať, brániť, konať a prinášať do rôznych oblastí života spoločnosti. Je to duchovný zápas, o ktorom píše apoštol Pavol (Ef 6, 10 nasl.).
2. Bohu ide o dobro jednotlivcov, národov i celého sveta, lebo ich miluje. Pre ich záchranu urobil maximum (Ján 3, 16). Prítom dobro nemusí znamenať iba materiálny, sociálny a politický blahobyt.
3. Boh zamýšľal to, aby v jednotlivých národoch i medzi národmi vládla pravda, spravodlivosť, pokoj a mier. Je však na nás, ako sa do pozitívnej transformácie spoločnosti s Božou pomocou zapojíme.
4. Menšie spoločenské zoskupenia, ale aj národy potrebujú múdрых, schopných, kompetentných a zodpovedných vodcov. Túto pravdu potvrdzuje celé Písmo i dejiny ľudstva.
5. Boh chce, aby bolo dobro odmeňované a zlo trestané (Rim 13, 1 – 7). To by malo byť zabezpečené prostredníctvom čestných, statočných a schopných ľudí v policii, na prokuratúre a na súdoch. Nepriamo to môžeme ovplyvniť voľbami.
6. Bohu záleží na tom, aby bolo postarané o vdovy, chudobných, cudzincov, aby boli ekonomicky chránení bezbranní a slabí (Mt 25, 34 – 40; Jk 1, 27).
7. Jozef, Mojžiš, Dávid, Daniel, Ester a iní veľikáni mali poslanie od Boha vo „vysokej politike“. Boh si takých ľudí môže použiť aj v dnešnej dobe.

8. Bohom vyvolený a inšpirovaný Mojžiš priniesol ľudu Boží zákon (zákonodarná moc), ľud viedol (výkonná moc) i súdil (súdna moc). V pluralitnej spoločnosti, v ktorej majú rovnaké práva na existenciu rôzne filozofie a náboženstvá, je múdre, aby moc bola rozdelená a kontrolovaná, lebo „zlo nikdy nespí“. Inštitúcie musia byť na sebe nezávislé a mali by v nich pracovať charakterní a schopní ľudia.

9. Boh v prípade nášho zlyhania očakáva pokánie, na ktoré zareaguje milosťou a požehnaním (2Kr 7, 14; Jk 4, 6). Od ľudí s veľkou sférou vplyvu, ktorých zlyhanie je verejné, sa vyžaduje verejné pokánie a verejná snaha o nápravu. Nezanedbávajme pokánie.

10. „Kresťanská demokracia (KD)“ v sebe kombinuje prvky kresťanstva a demokracie. Je vhodným nástrojom na pozitívne smerovanie spoločnosti prostredníctvom volieb. Jej prvky máme implementované aj vo fungovaní našej (ne)jednoty. Akceptuje ju aj Boh, lebo rešpektuje našu slobodnú vôľu. Berie nás však na zodpovednosť, ako s voľbou naložíme.

11. Je dôležité, aby voliči v demokratickom prostredí boli morálne a politicky zorientovaní. V opačnom prípade si ľudia volia väčšie zlo. To je slabina demokracie. Morálne a politicky zorientovaní ľudia svojou aktívnou účasťou vo voľbách znižujú zlo v spoločnosti.

12. V politickom priestore je veľký priestor pre hriech, sebecké záujmy a nekalé praktiky. Kresťan v ňom nesmie robiť kompromis s hriechom. Pre neho neplatí: „Účel svätí prostriedky.“ Rozhodne sa musí postaviť proti šíreniu nenávisti, extrémizmu, fašizmu, a iných „izmov“, aj keď sa tvária, že sú nositeľmi konzervatívnych hodnôt. Politika je umenie čo najlepšieho možného riešenia v danom čase a za danej politickej konstelácie. Preto budme opatrní pri posudzovaní politikov najmä vtedy, keď nám chýbajú relevantné vstupné informácie. *„Budme rýchli počuť, pomali hovoriť a pomali do hnevu“ (Jk 1, 19).*

13. Nie každý kresťan je povolaný do služby Bohu i spoločnosti zároveň v pozícii politika, ale každý kresťan je Bohom vyzvaný k priebežným modlitbám za krajinu a jej správcov.

14. Výzvy a vyhlásenia Božieho slova, ako *„premáhajte dobrým zlém, ste solou a svetlom, ste vôňou Kristovou...“* sa vzťahujú na každú oblasť spoločenského života, aj na vrcholovú politiku. Aj tam majú byť kresťania širitelmi hodnôt Božieho kráľovstva.

15. Láska k blíznym má mnoho podob. Jednou z nich je vylepšovanie noriem fungovania spoločnosti. Voľbami do zákonodarného zboru a exekutívy „vyberme“ čo najviac charakterných odborníkov. Bezúhonnosť, pravda, úcta, zodpovednosť, čestnosť, vernosť, transparentnosť, integrita (harmónia hodnôt, slov a skutkov), pokora, zmiernosť, a samozrejme odbornosť musia byť ich prirodzenou výbavou.

16. Každý kresťan by mal absolvovať „vysokú školu lásky“. Ježiš nás vyzýva (Mt 5, 44): *„Milujte svojich nepriateľov; dobrorečte tým, ktorí vás preklinajú; čítajte dobre tým, ktorí vás nenávidia, a modlite sa za tých, ktorí vás potupujú a prenasledujú.“* Kresťan v politike má veľa príležitostí „milovať nepriateľov“. Jeho účasť na verejnom živote preverí, či jeho „diplomová práca“ na tému láska je originál, alebo nevydarený „plagiát“.

17. Toto sú zlé reakcie na zlo v spoločnosti a politike: a) pasivita, rezignácia, zatváranie očí pred udalosťami v spoločnosti; b) pripojenie sa k davu nespokojných občanov plných beznádeje, deštruktívneho hnevu, či dokonca nenávisti; c) nezodpovedný prístup či neúčasť na voľbách.

18. Toto sú dobré reakcie na zlo v politike a spoločnosti: a) modlitby za prebudenie v národe, t.j. zmena spoločnosti zvnútra; b) modlitby za voľby; c) zodpovedný prístup k voľbám, t.j. zorientovanie sa v problematike; e) účasť vo voľbách a voľba podľa najlepšieho vedomia a svedomia; d) permanentné prihovorné modlitby za spravovanie spoločnosti (parlament, vláda, prezident) po voľbách, bez ohľadu na to, ako dopadnú.

Kresťan má byť bojovníkom proti všadeprítomnému cynizmu, šíriteľom nádeje a nástrojom pozitívnej zmeny. Prispejme k pozitívnej transformácii spoločnosti svojimi modlitbami, účasťou vo voľbách i občianskou angažovanosťou. Boh nám v tom pomáha.

Informácie o pripravovanej moderovanej diskusii k obsahu článku, odporúčania pre rýchle zorientovanie sa v danej problematike a možnosti zapojenia sa do prihovorných modlitieb nájdete od 1. 9. 2023 aj na stránke BJB v SR:

WWW.BAPTIST.SK

Dušan Uhrin

HISTORIE SBORŮ VELKÁ BÍTEŠ, LÍPOVÁ (DNES LIPOVÁ) A BRNO-HUSOVICE

K najstarším baptistickým sborům v Čechách patří vedle sboru v Praze a v Roudnici nad Labem sbor v Brně. Dnes se chci zabývat historií několika sborů, které vznikly misijní prací brněnského sboru a které v průběhu času zanikly. Sbor Brno I byl založen Norbertem Fabiánem Čapkem, jeho manželkou Helenou a bratrem Josefem Fajfrem dne 13. března 1898. Bratr Jozef Fajfr byl několik dní před založením sboru pokřtěn právě br. Čapkem. Při založení sboru byl přítomen i bratr Václav Králíček, kazatel v té době ještě stanice pražského sboru v Roudnici nad Labem, a sestra Veselá, členka roudnického sboru. Rozsévač č. 3 z roku 1928 ke třicátému výročí přinesl zprávu o založení sboru, kde se kromě jiného píše: „...usnuli se, aby tvořili samostatný křesťanský misijní sbor na Moravě, který by se ve všem řídil Novým zákonem, a to především na věcech těchto:

- a) *Přijímat jen znovuzrozené do církve.*
- b) *Křest jen dle způsobu apoštolského konati.*
- c) *Kázeň taktéž dle způsobu apoštolského prováděti.*
- d) *Misie ze všech sil se účastniti.*
- e) *Hodnosti větší v církvi neužívati, než toliko hodnosti bratrské.*
- f) *Lásku srdečnou pěstovati, a to především lásku bratrskou k domácím víry a potom ke všem lidem.“*

Původně se sbor scházel v bytě bratra Čapka, v činžovním domě v ulici Na Ponávce (v zápise br. Čapka z r. 1926, v době založení sboru Offermannova, dnes Vlhká). O rok později se bratři a sestry scházeli v Čapkově bytě v Jiskrově (dnešní Kaunicově) ulici. Práce se slibně rozvíjela, takže na konci roku 1898 měl sbor již dvanáct členů. Nechci však dnes psát o sboru Brno I. Práce rostla nejen v Brně, ale i v jeho okolí. Po I. světové válce především v cihelně na Starém Brně, v Králově Poli, Maloměřicích, Židenicích, Husovicích (čtyři jmenovaná původně samostatná městečka se stala součástí Brna v roce 1919), v Hraběticích, Křídlech, Jevišovce, ve Velké Bíteši a v Lípové. Původní stanice Brno – Husovice, Velká Bíteš a Lípová se na čas osamostatnily, vytvořily samostatné sbory, ale během času zanikly.

Velká Bíteš je památným místem Jednoty bratrské, její sbor dosud stojí na náměstí, i když už dávno neslouží svému původnímu účelu. Práce zde byla zahájena na popud br. Josefa Čecha přednáškami br. Františka Pokorného, Otakara Friče, Adolfa Knoblocha a Tomáše Macháčka. Od roku 1924 ve Velké Bíteši působil jako misijní pracovník bratr Karel Čermák za finanční podpory Československé baptistické konvence v USA. Brzy po příchodu bratra Čermáka vznikl samostatný sbor, jehož členové pocházeli nejen z Bíteše, ale také z Jestřabí, Hluboké u Náměstí, Brandlína u Dačic, Dlouhého u Nového Města. V roce 1926 byl však bratr Čermák zvolen kazatelem v Lípové a z Velké Bíteše se odstěhoval. V roce 1930 se odstěhovala i rodina Čechova, která patřila k zakládajícím členům sboru. Po jejich odchodu sbor ve Velké Bíteši – z důvodu odchodu kazatele a bratra Čecha (a tím ztráty místa ke shromažďování) a také z důvodu velké roztržitosti členů – zanikl.

V Lípové (pošta Jednov u Konic, stanice dráhy Stražisko) zahájil první a opravdu průkopnickou misijní práci v roce 1921 bratr Josef Dvořák. Jak to všechno začalo? Dost nám situaci přiblíží vypravování bratra Sekaniny z roku 1928: „Je tomu asi 14 roků,

kdy jednoho nedělního odpoledne hrál jsem jako obyčejně karty ve zdejší hostinci. Tentokrát mi však štěstí nepřálo a já rozmrzelý na celý svět opouštěl jsem hostinec, přemýšleje při tom, jakým způsobem bych měl strávit část nedělního odpoledne. V tom potkal jsem svého přítele Lišku, který mne vyběhl, bych s ním šel do druhého hostince... byl jsem tam přímo jakousi neznámou silou tažen... na stole ležela dvě čísla mně neznámého časopisu „Probuzení“, která byla na mnoha místech červenou tužkou silně podtržena. Sálh jsem dychtivě po jednom čísle a rychle promítal jeho obsah, který mne přímo elektrizoval... zvláště mne upoutalo pozvání do jakého bratrského shromáždění v Brně, kde se čte a vykládá Bible kralická.“ Ještě ten den si pan Sekanina objednal v redakci časopisu Bibli kralickou. Při čtení Bible se cítil silně znepokojen. A představte si, právě v té době dostal pozvání k čtyřtydennímu výcviku k vojsku. Měl se dostavit do Brna. Využil této příležitosti a navštívil Husovu dvoranu, místo, kde vycházel časopis Probuzení. A bratr Sekanina dále píše: „Zde teprve začal jsem chápat Bibli a v ní obsažené pravdy Boží, už se mi v duši úplně rozejasnilo. Po skončení výcviku vrátil jsem se domů zcela jiný, s jiným přesvědčením, s jinými city, jsa odhodlán poznanou pravdu šířit v celém okolí.“ Protože pocházel z katolické rodiny, zažíval doma veliké odsouzení, rodina se ho dokonce zřekla. Obecni úřad ho vypověděl z obce, farář z Jednova útočil proti němu z kazatelny. Povzbuzením pro něj bylo několik návštěv bratra kazatele Králíčka a opravdovým vysvobozením vypuknutí války – nemusel na bojiště, ale trávil ji v Brně nebo ve Vídni, kde byly baptistické sbory. Situace po válce byla již zcela jiná a bratr Sekanina byl zvolen starostou obce Lípová. A starosta Sekanina pozval 1. května 1921 do Lípové evangelistu z Brna, bratra Josefa Dvořáka, který zde uspořádal veřejnou přednášku na téma „Křestanství a klerikalismus“. Nezůstalo u jedné, přednášky se opakovaly. Potom začala shromáždění, nejprve na mezích mezi poli, v lese, v domě jedné rodiny a nakonec v pronajaté místnosti v místní škole. Ovšem z důvodu odporu katolických občanů

museli školu opustit a shromáždění se odbyvala v malinkých chaloupkách lípovských. Baptisté zde prožívali veliké pronásledování. Dostávali výpovědi ze zaměstnání i z bytů, ženy byly štvány proti mužům a muži proti ženám. Pán však dával své požehnání. 16. dubna 1921 přivítali bratři a sestry bratra Josefa Dvořáka, který se ujal služby evangelisty v tomto městečku a v srpnu 1921 se chystalo již 30 lidí ke křtu ponořením na vyznání víry.

Slavomila Švehlová

KONEC PRVNÍ ČÁSTI.
POKRAČOVÁNÍ V PŘÍŠTÍM ČÍSLE ROZSEVAČE.

MOJŽIŠ (BOJÍ SA, ŽE NIE JE DOSŤ DOBRÝ) MOJŽIŠ (BOJÍ SE, ŽE NENÍ DOSŤ DOBRÝ)

Kde si viem príbeh prečítať: Exodus 2/11 – 15, celá 3. a 4. kapitola

Kde si môžu príbeh prečítať: Exodus 2/11–15, celá 3. a 4. kapitola

Jeden z najvýznamnejších prorokov v Biblii – Mojžiš, ktorý Božou mocou rozdelil veľké more – viackrát čelil strachu. Ako mladý princ sa prevínil tým, že zabil iného muža a rozhodol sa ujsť preč. Dlhو žil ako pastier oviec na púšti. Jedného dňa sa mu zjavil Boh a poveril ho dôležitou úlohou: vyslobodiť Izraelitov z Egypta, vypýtať ich od faraóna a previesť ich púšťou do nového domova. Mojžiš sa však pýtal: „Kto som ja, aby som šiel k faraónovi?“ A Boh mu povedal: „Veď ja budem s tebou.“ Mojžiš sa bál, že nie je dosť dobrý pre Boha, aby splnil túto úlohu. Bál sa, že nie je dosť dobrý pre ľudí, v dôsledku zločinu, ktorý spáchal. Radil sa o tom s bratom Áronom, modlil sa k Bohu, trpezlivo hľadal riešenia, snažil sa svoj strach premôcť. Výsledkom bolo, že s Božou pomocou naozaj vyviedol svoj národ z Egypta a dovedol ho do nového domova. Všetky úlohy, ktoré mu počas jeho života Boh zadal, dokázal splniť. Boh na neho nezanevrel, aj keď sa bál a robil chyby, ale sprevádzal ho životom a pomáhal mu. Pre Boha sme všetci dostatoční a miluje každého z nás bez rozdielu, malé dieťa takisto ako veľkého proroka, či sa bojíme alebo sme odvážni.

„Som totiž presvedčený, že ani smrť, ani život, ani anjeli, ani kniežatstvá, ani prítomné, ani budúce veci, ani mocnosť, ani výška, ani hĺbka, ani nijaké iné stvorenie nebude nás môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Ježíšovi Kristovi, našom Pánovi“ (Rimanom 8, 38; 39).

Jeden z najvýznamnejších proroků v Biblii – Mojžiš, který Boží mocí rozdělil velké moře – viackrát čelil strachu. Jako malý princ se provinil tím, že zabil jiného muže a rozhodl se utéct. Žil dlouho jako pastýř ovcí na poušti. Jednoho dne se mu zjevil Bůh a pověřil ho důležitým úkolem: Vysvobodit Izraelity z Egypta, vyžádat si je od faraona a provést je pouští do nového domova. Mojžiš se však zeptal: „Kdo jsem já, abych šel k faraonovi?“ A Bůh mu odpověděl: „Vždyť já budu s tebou.“ Mojžiš se bál, že není dost dobrý pro Boha, aby splnil tento úkol. Bál se, že není dost dobrý pro lidi kvůli zločinu, který spáchal. Radil se o tom s bratrem Áronem, modlil se k Bohu, trpělivě hledal řešení, snažil se překonat svůj strach. Výsledkem bylo, že opravdu vyvedl svůj národ z Egypta a dovedl je do nového domova. Všechny úkoly, které mu během jeho života Bůh dal, dokázal splnit. Bůh na něj nezanevřel, i když se bál a dělal chyby, ale provázal ho životem a pomáhal mu. Pro Boha jsme všichni dostateční a miluje každého z nás bez rozdílu, malé dítě stejně jako velkého proroka, ať už jsme bojácni nebo odvážni.

„Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu“ (Římanům 8, 38–39).

Menšie deti: Obrázok: Labyrint ako Mojžiš prevedie ovečky ku studni.

Menší deti: Obrázek: Labyrint jak Mojžiš vede ovečky ke studni.

Väčšie deti: Toto sú Mojžišove vlastnosti a úlohy. Zakružkuj tie, ktoré máš aj ty, a do riadku vypíš tie, ktoré by si chcel počas života získať. Máš pred sebou ešte veľa času na to, aby si na nich pracoval.

Statočný	Odvážny
Silný	Odhodlaný
Princ	Trpezlivý
Pastier	Spravodlivý
Prorok	Oddaný
Verí Bohu	Vodca

Větší děti: Toto jsou Mojžišovy vlastnosti a úkoly. Zakroužkuj ty, které máš také rád a na řádek vypíš ty, které bys chtěl v životě získat. Máš před sebou ještě hodně času k tomu, abys na nich pracoval.

Statečný	Pastýř
Trpělivý	Prorok
Silný	Věří Bohu
Spravodlivý	Odhodlaný
Princ	Vůdce
Oddaný	Odvážný

Text: Ema Tóthová
Odborná korektúra: tím UREA
Ilustrácie: Valentyna Dudka

Skús odpovedať na tieto kvízové otázky, odpovede na nich nájdeš v knihe Exodus, kapitoly 1 – 15:

- Ako sa volal Mojžišov brat?
- Koľkými ranami zasiahol Boh Egypt?
- Ako sa volala Mojžišova sestra?
- V akej podobe sa Boh prvýkrát zjavil Mojžišovi?
- Na aké zviera sa zmenila Mojžišova palica?

Mojžiš pochybil viackrát a za to ho Boh opakovane karhal. Napriek tomu dokázal v živote neskutočné veci a po jeho smrti o ňom napísali: „V Izraeli už nepovstal prorok podobný Mojžišovi, s ktorým sa Hospodin stýkal tvárou v tvár“ (Deut 34, 10).

Zkus odpovědět na tyto kvízové otázky, odpovědi na ně jsou v knize Exodus v kapitolách 1–15:

- Jak se jmenovat Mojžišův bratr?
- V jaké podobě se Bůh Mojžišovi poprvé zjevil?
- Kolika ranami zasáhl Bůh Egypt?
- V jaké zvíře se proměnila Mojžišova hůl?
- Jak se jmenovala Mojžišova sestra?

Mojžiš chyboval viackrát, na to ho Bůh opakovaně upozorňoval a káral ho. Navzdory tomu dokázal v živote neskutočné veci a po jeho smrti o ňom napsali: „Nikdy však již v Izraeli nepovstal prorok jako Mojžiš, jemuž by se dal Hospodin poznat tváří v tvář“ (Deuteronomium 34, 10).

Milé deti, podarilo se vám letos najít lesní jahody? A nepotkali jste se s jahodou, která vlastně vůbec nechutnala jako jahoda? Přinášíme vám pracovní list o Lesní jahodě a Jahodce (nebo Pajahodě) indické. Že nevíte, co to je? Určitě jste ji již někdy viděli.

Jahodka indická nebo **Pajahoda indická** má plody velmi podobné našim lesním jahodám. Pokud ji však ochutnáte, zarazí vás mdlá chuť a začnete přemýšlet, zda jste nesnědli něco jedovatého. Nebojte se, když sníte jednu nebo dvě jahodky indické, nic se vám nestane. Odborníci uvádějí, že plody jsou téměř nejedovaté, nebezpečná může být dávka nad 20 plodů. Od skutečné lesní jahody se liší barvou květů, protože kvete žluté, ale kromě mdlé chuti také tvarem lístků kalíšku, které jsou zubaté. Jahodka také dosahuje výšky kolem 10 cm. Plody jahodky indické mají oproti lesním jahodám téměř kulatý tvar.

JAK SI NEPLĚST LESNÍ JAHODU S JAHODKOU INDICKOU

NEJEN PLOD JAKO PLOD, ANEB!

bílé květy
Jahodník obecný
známý jako
lesní jahoda
roste v lesích, hájích, na lesních pasekách,
také na loukách a mezích. Má ráda slunná
místa, kde vykvétá od května po celé léto
a postupně dozrávají plody.

žluté květy
velké
kalíšku
kulatý tvar!
Jahodka indická

Jahodka je okrasná rostlina, která se svými plody podobá jahodníku obecnému. Plody mají téměř kulatý tvar, ale postrádají vůni i chuť. Plody jsou téměř nejedovaté, ale nebezpečné mohou být. Umi vyvolat žaludeční potíže i alergickou reakci.

NIKDY NESBÍREJ PLODY, KTERÉ BEZPEČNĚ NEZNAŠ !!!

www.deti.vira.cz

POZDRAVY Z PAPUY NOVEJ GUINEY

Po štyri a pol mesiacoch sa konečne začínam cítiť trochu unavený. Misionársky "Honey moon", keď sa ti zdá, že si na dovolenke a všetko je nové a zaujímavé, sa zrejme pomaly končí. Začínam mať pocit, že som skoro všade bol a skoro všetko videl.

Akurát že som si zatiaľ nikdy nekúpil vanilkovú zmrzlinu.

Zmrzlinu si tu vyrábame aj sami, mlieko máme od kráv, o ktoré sa starajú kolegovia z nášho oddelenia. Jeden vedúci z našej stolárskej dielne odišiel na pár mesiacov domov a kolega, ktorý má na starosti dobytok, bude odchádzať asi o dva mesiace.

Teraz okrem projekčných prác zastupujem aj kolegu z stolárskej dielni a už ma oslovili aj ohľadom budúcej výpomoci so statkom. Niektorí kolegovia mi už teraz so širokým úsmevom na tvári hovoria, že budem Susu Papa. Susu je mlieko a papa je otec, úplne tomu nerozumiem, ale oni sa na tom vždy dobre bavia, a tak sa smežeme spolu. Na jednu prácu, ktorej by som sa chcel venovať, ma oslovili

„Zachej, pod rýchlo dolu, lebo dnes musím zostať v tuvojom dome!“ (Lk 19, 5)

z cirkevného zboru, s ktorým nacvičujeme scénky. Potrebujú urobiť prístavbu k ich kostolu, akési zázemie k hlavnej sále, tak na to sa celkom teším. Ale aj na ostatné práce. Prístrešok na generátor je už takmer úplne hotový. Aktuálne robím projekčné práce na klinike, novú bránu na pílu, riešenie dispozície administratívnej časti tréningového centra. A tiež stavebné

úpravy pôvodných kancelárskych priestorov na bývanie na vysunutom pracovisku v mestečku Alatou, čo je na úplne východnom cípe ostrova. Kancelárie pre prekladateľov sa zatiaľ

majú riešiť v pôvodnej materskej škôlke, ktorá bude taktiež potrebovať prerábku.

Rodina kolegu, u ktorého som bol naposledy na pohrebe, ma pozvala na MuMu (jedlo varené na pahrebe).

Boli medzi nimi aj vzdelaní, veriaci aj učiteľia. Rozprávali sme sa aj o príklade Nehemiáša, o tom, ako opravovali trhliny v múre, a o tom, ako sa aj my máme stavať do trhlín v rodine, ale aj národe. Celé stretnutie bolo veľmi povzbudzujúce a nakoniec som dostal kusisko mäsa z MuMu a rôznu zeleninu uvarenú na pare vo veľkej pahrebe. Hoci to bolo veľmi chutné, nevládal som všetko zjesť a viac ako polovicu som si musel zobrať so sebou domov.

Prednedávnom, keď som išiel do miestnej cirkvi v dedine, cestou som stretol mládenca menom Oko. Oko povedal, že mi ukáže cestu. Aj keď som cestu poznal a snažil sa ho trochu odhovoriť, nedalo sa nesúhlasiť a išli sme spolu. Oblečenie mal vetché a na miestach roztrhnuté. Preto nechcel ísť spolu so mnou do miestneho kostola. Keď som ho znovu stretol, s radosťou ma oslovil a dali sme sa do reči. Bolo to na mieste, kde sa zhromažďovali ľudia, a niektorí ho počastovali opovrhivými poznámkami. Keď sme sa rozlúčili, na myseľ mi v priebehu týždňa prišiel príbeh Zacheja, ktorý bol spoločnosťou zaznávaný, no napriek tomu sa Kristus povedal: „**Zachej, pod rýchlo dolu, lebo dnes musím zostať v tuvojom dome!**“ (Lk 19, 5)

Rozhodol som sa, že najbližšie, keď sa s Okom stretneme, poviem mu, že k nemu musím prísť na návštevu, a tiež, že sa chcem modliť za Božie požehnanie pre ich „dom“.

Jeho otec zomrel, je najmladší zo šiestich detí, a ako som už minule spomenul, smrť blízkeho dokáže Papuáncom ublížiť niekedy viac ako fyzická bolesť. Keď som bol túto nedelu na návšteve u nich doma, stretol som sa s jeho mamkou a mohol som sa modliť spolu s nimi za Božiu milosť a Jeho požehnanie pre ich rodinu a domácnosť.

Prikladám odkaz na ďalšie fotky a videá na zdieľanom úložisku:

https://drive.google.com/drive/folders/1GGIGLkvidVTctjgTwDOFGROsBYOjBfU?usp=share_link

Ak by ste sa chceli pridať do modlitebného tímu, kliknite na nasledujúci odkaz vo svojom mobile a vďaka tomu získate prístup do WhatsApp skupiny:

<https://chat.whatsapp.com/HvyOITUpm5TA2BYs1Jooq>

Ďalej prikladám odkaz na FB stránku: Pali Papua-Nová Guinea <https://www.facebook.com/profile.php?id=100080982069638> a bankové spojenie pre účely tejto služby ako v každom newsletteri:

Prima banka, Číslo účtu: 4440006607/3100, IBAN: SK10 3100 0000 0044 4000 6607, VS 271

Fio banka, Číslo účtu: 2600711171/8330, IBAN: SK84 8330 0000 0026 0071 1171, VS 271

Ďakujem za všetku vašu podporu a povzbudenie, s priáním Božieho požehnania

Pavol Šrankota

KONFERENCIA NESVADY – MÁJ 2023 VERNÁ V POHODE AJ V NEPOHODE

V predchádzajúcom referáte (Rozsievac č. 7 – 8, pozn. red.) sme sa pozreli na Božiu vernosť.

Teraz je však rad na nás. Pretože ak sme Božími deťmi, dcérami, ak sme prijali obeť a záchranu skrze Pána Ježiša, tak máme nový život v ňom a máme odzrkadľovať Jeho obraz v našich postojoch, myšlienkach a skutkoch. Biblia tomu hovorí, že sa „premieňame na Jeho obraz“ (2 Kor 3, 18). Čím viac poznáme Boha a Jeho vernosť, tým viac sa táto vlastnosť začne prejavovať aj v našich životoch. Lebo **Jeho vernosť dáva silu našej viere a našej nádeji**. V Liste Hebrejom 10, 23 čítame: **„Neochvejne sa pridržajme nádeje, ktorú vyznávame, lebo ten, čo nám dal prisľúbenia, je verný.“** Jeho vernosť motivuje našu vernosť.

1. Vernosť – ovocie Ducha

Božie slovo pripodobňuje náš život aj k stromu, ktorý nesie ovocie. Vonkajšie ovocie, to sú naše slová a skutky, to, čo druhí môžu na nás pozorovať. Vonkajšie prejavy sú ovplyvnené našim vnútorným presvedčením, našimi myšlienkami alebo naším vnútorným ovocím. To sa síce nedá tak ľahko navonok vidieť, ale skôr či neskôr sa prejaví v našom správaní.

V liste Galatským máme zoznam vnútorného ovocia tých, ktorí žijú ako Božie deti: „No ovocie Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, **vernosť**, miernosť, sebaovládanie“ (Gal 5, 22 – 23). Aj vernosť je v tomto zozname. Vernosť definujeme ako **stálosť, dôveryhodnosť, pravdivosť, dôslednosť, lojálnosť**.

Boh chce, aby naše životy odzrkadľovali tú istú vernosť, ktorú On prejavuje voči nám. To však nie je ľahké. Život na tejto zemi je ťažký, komplikovaný a často aj bolestivý. Neraz zistujeme, že namiesto dobrých plodov nesíme ovocie **hnevu, strachu, horkosti, nečistoty, závesti, nenávisťi**, atď. Nesieme **plané trnie** namiesto **užitočného ovocia**, čo sa prejavuje v našich slovách a skutkoch.

Prečo sa to stáva? Naša prirodzená reakcia je obviňovať okolnosti, ľudí, **niečo, čo nás naviedlo na takéto správanie**, takéto postoj. „Nemohol som inak... on ma nahneval... ona to začala... keby si vedel, aký je to človek...“ Pravdou však je, že okolnosti nás nerobia tým, kým sme. Ony iba **odhalujú** to, čo už je v našom vnútri, v našej podstate – v našom srdci.

Pán Ježiš povedal, že človek hovorí to, čím je naplnené srdce (Mat 12, 34). Zo svojho srdca môže vyniesť iba to, čo v ňom je – dobrý alebo zlý poklad. **Ak je tam dobrý poklad, tak keď okolnosti tlačia, naša reakcia je poznačená láskou, radosťou, pokojom, vernosťou – ak je však zlý, tak vytryskne hnev, strach, zlosť, závest, atď...** Teda nezáleží v prvom rade na okolnostiach, ale na tom, **čo je v našom srdci**.

Ak sa vrátíme k obrazu stromu, potom je **tajomstvo plodnosti v koreňoch**. Prorok Jeremiáš opisuje v 17. kapitole dva druhy ľudí: Jeden sa spolieha **na seba a svoje schopnosti, nedôveruje Bohu** – toho prorok prirovnáva k borievke na púšti, v krajine rozpálenej páľavou slnka, pustej a neobývanej. Nenesie užitočné ovocie, iba bodľácie. Ten druhý však je opísaný takto: „Požehnaný je muž (žena), ktorý **dôveruje Hospodinu a ktorého nádejou je Hospodin**. Bude ako strom zasadený pri vode, svoje korene zapustí hlboko pri potoku, nebude sa báť horúčavy, jeho lístie zostane zelené. **V suchom roku bude bez obáv a neprestane rodiť ovocie**“ (Jer 17, 7 – 8). Ak ste si všimli, aj na jeden, aj na druhý strom prichádza horúčava, aj jeden, aj druhý zažije sucho – to sú tie vonkajšie okolnosti, vplyvy. **Rozdiel** je však v tom, **aké majú korene a v čom sú zakorenené**.

Korene

Korene, to je naše srdce – na čom si zakladáme, v čo veríme, čomu dôverujeme, v čom máme svoju identitu. To je to, čo ovplyvňuje naše **reakcie, naše slová, naše skutky** – to, čo rozhoduje, či vonkajšie okolnosti života vyprovokujú v nás trnie alebo ovocie – plody.

Iste ste už čítali alebo aj sami zažili, ako rovnaké životné situácie zapríčinili v živote jednej osoby stroskotanie, kým v druhej vzbudili plodný život. V čom má byť zakorenené naše srdce, aby mohlo čerpať životodarnú silu? Pán Ježiš v Jánovom evanjeliu povedal: **„Zostaňte vo mne a ja vo vás**. Podobne ako ratolesť nemôže prinášať ovocie sama od seba, ak nezostane na viniči, tak ani vy, ak nezostanete vo mne. Ja som vinič a vy ratolesti. Kto zostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia, pretože bezo mňa nemôžete nič urobiť“ (Ján 15). V kontexte zoznamu z listu Galatským čítame aj takéto slová: „... žite podľa Ducha, konajte podľa Ducha“ (Gal 5). Aby sme mohli prinášať dobré ovocie, aby sme mohli zostať v našom živote verné, musíme byť hlboko zakorenené v Bohu a Jeho Slove. Keď je moja identita hlboko zakorenená **v Bohu a v Jeho vernosti**, okolnosti ma nebudú môcť tak ľahko ovplyvniť a zlákať na scestie. Naučím sa prijímať aj dobré, aj zlé, lebo **dôverujem Bohu a Jeho plánom, Jeho vernosti**. Viem, že bez ohľadu na to, čo sa stane, všetko je v Jeho rukách, aby ma **premieňal na svoj obraz**.

Páľava

Vráťme sa k horúčave alebo **páľave**, o ktorej píše Jeremiáš. Sú to vonkajšie okolnosti, ktoré vplyvajú na stromy, a kým jeden má iba plané trnie, druhý zostáva zelený a nesie dobré ovocie.

Zvyčajne si myslíme, že páľava, to sú **ťažké časy, skúšky, problémy, choroby, násilie, nespravodlivosť, nedostatok a tomu podobné**. Tieto negatívne okolnosti môžu ovplyvniť našu vieru, dôveru v Boha a potom aj našu vernosť Bohu. Stáva sa, že aj veriaci ľudia, keď sa dostanú do ťažkých životných situácií, začnú pochybovať o Božom vedení, Jeho starostlivosti, múdrosti, dobrote a vernosti. Pochybnosť spôsobuje zatvrdnutie srdca a rast horkosti voči Bohu. Ak sa situácia zhoršuje, mali by sme **bežať k Bohu, volať o pomoc, utiekať sa k Nemu, spomenúť si na Jeho sľuby, pripomínať si Jeho vernosť a spoliehať sa na Jeho zaslúbenia**. Tým sa posilní naša viera a upevní naša vernosť.

Ale pozor! Aj **dobré časy, úspechy, požehnanie** môžu byť páľavou, ktorá odhaluje, čo sa nachádza v našom srdci. Niekedy práve **pohoda a blahobyt** vedú byť spúšťačom neplodnosti a nevernosti. Pretože ak sa nám začne dariť, ak nemáme ťažkosti, ak všetko ide, ako si prajeme, ľahko zabudneme na Boha. Začneme **pripisovať úspechy seba, stávame sa sebaistými, hrdými, sebestačnými**. Svoju dôveru postupne prenášame na **materiálne veci, ľudí, kariéru, peniaze, slávu**. Svoju identitu nachádzame vo svojich **úspechoch**.

Keď izraelský národ po štyridsiatich rokoch blúdenia po púšti stál pred zaslúbenou zemou, Boh mu cez Mojžiša ešte raz dal inštrukcie, ako majú žiť, keď vstúpia do nej. V ôsmej kapitole 5.

AŽ V TVOJEJ SVÄTYNI

Pavol Kondač

A či to ešte má nejaký zmysel –
(čosi sa ozvalo hlboko vo mne)
poctivo zachovať morálne zákony večné,
vždy si počínať pokorne, skromne,

a pritom živoriť iba o chlebe a vode?

Zatiaľ čo zloduchom ešte sa darí,
podvod a bezcitná krivda tu vládne:
spravodlivého bezbožní ogabajú,
v blahobyte však priberajú na váhe...

Čo sa to na našom svete len deje?

Zločinci kydajú výmysly na nevinných,
no kriví sudcovia zlosynov chránia...
Dokedy potrvá všetka tá prevrátenosť?
Bože, tým Tvoje srdce nerania?

To všetko pochopiť pre mňa je ťažké...

Naša zem plná je krívd a spupnej nevery,
spravodlivého na nej len ťažko nájdeš.
Pobožnému sa na svete ťažko dýcha –
veselo prekvitá ukryté klamstvo a krádež...

Sľúbený Mesiáš (naš Ježiš) kedy zavíta?

Od časov žalmických nič sa tu nezmenilo –
keď na to pozerám, srdce mi lká, až to bolí!
Úprimná láska dnes trpí, bo pošliapaná je –
pre všetku páchanú nepravosť celý som chorý,

lebo tu, na našom svete takto to chodí...

Bože, keď do Tvojej svätyne vojdem,
v hlbokkej modlitbe v duchu sa stíšim,
morálny labyrint sveta ma prestane trápiť,
potecha plynie mi v pokoji už z Tvojich výšin.

Obdivujem Ťa, jak tolerantný si!

V blízkosti Tvojej srdce sa nehádže vo mne.
Ja Tvoje večné spasenie za nič by nedal,
lebo Ty v láske sa skláňaš ku svojim svätým,
bezcitných zloduchov na večné súdy si vydal –
až v Tvojej svätyni som to konečne poznal...